

Епископ Методије освештао крст у мјесту Ратишевина код Херцег Новог

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије освештао је, на празник Светих царских новомученика Романових, у понедјељак 17. јула 2023. године, крсно знамење у Ратишевини код Херцег Новог, гдје се налазио манастир Потпланина, метох манастира Косијерево.

Чину освештања, у којем је Владици саслуживало свештенство и монаштво Митрополије црногорско-приморске и Епархије будимљанско-никшићке, присуствовао је предсједник Општине Херцег Нови Стеван Катић са сарадницима и бројни вајерни народ Никшића и Херцег Новог.

Обратио се Преосвећени Епископ Методије, рекавши да су се сабрали данас у подножју Христовог крста, гдје су се до њега на брежуљак пели пјешке као Христос некада на Голготу.

„За Њим су ишли, и једино су Га пратили они који су Га истински и толико вољели да је та љубав коју су имали према Њему изгонила страх напоље, страх јудејски, страх од казне и од мучења, од прекида овог привременог и

краткотрајног земаљског живота. Знамо из Јеванђеља, када су сви Његови најближи ученици, осим једног, Јована Богослова, Његовог љубљеног ученика који није без разлога тако назван јер је највише Христа љубио и на Његовим грудима црпио тај Логос и мудрост и премудрост божанску, и доброту, и милост, али понајвише је црпио и упијао из Христових груди на које се наслањао, грлећи Га, Његову божанску љубав којом је са крста голготског, раширивши руке љубио и загрлио цјелокупну васељену, сав људски род без разлике и без изузетка“, бесједио је Његово Преосвештенство.

Подсјетио је на ријечи Светог Ловћенског Тајновидца: “Крст носити нама је суђено.”

„И као што се у молитви казало, који је некад био знак највећег понижења, страдања и патње коју може да доживи људско биће, а који је одређен од Римске империје као казна за највеће преступнике и злочинце, преображен Христом Који је на њему распет, постао је симбол побједе. Крст побједе јавио се и цару Константину, који је родом из ових простора, из Ниша, кад је војевао битке против Максенција и других противника, појавивши се Христов крст на небу, писало је: Овим побјеђуј! Дакле, узевши крст свој на плећа своја, и идући добровољно за Христом једино тако можемо бити достојни Његови следбеници и ученици, и задобити оно што је смисао нашег увођења у постојање Божјом љубављу у ову матицу живота, а то је спасење и вјечни живот у заједници, која јесте Црква“.

„Зато смо ми овдје подигли ово знамење на мјесту гдје је текла вода жива и молитве светих Божјих људи који су се молили овдје, на овом мјесту, а данас, у данашње вријеме, археолози својим испитивањима потврђују и назиру да су ту били конаци и молитвена заједница, монашка највјероватније, у којој су се овдје молили Богу. Како народ каже гдје је текло, ту ће и капати, ту је остало оно свето сјеме љубави према Богу, молитве, скрушења и смирења, подвига и жртве, не само за своје спасење, него за спасење цјелокупног народа и заједнице, што и јесте улога монаха и свих хришћана у свијету“.

„Нека је благословен овај дан и освећење овог дивног, свијетлог, бијелог крста дрвеног, истог онаквог на каквом је Христос, распевши Га непријатељи, загрлио цјелокупну васељену. Нека сваком буде на спасење, на сабирање, на заједништво, на слогу. Да ово буде почетак једног дивног труда заједничког и рада на обнови овог мјеста, а тиме на обнови и нашег заједништва, наше љубави, и на нашој духовној обнови, ако Бог да“, поручио је Владика будимљанско-никшићки Г. Методије.

mitropolija.com